

Φτώχεια ή υπερκατανάλωση;

Ας αναλογιστούμε τις ακόλουθες πραγματικότητες: ♦ Το πλουσιότερο 20% του πληθυσμού της γης (που ζει κυρίως στις αναπτυγμένες χώρες) καταναλώνει το 85% των φυσικών πόρων του πλανήτη (π.χ. νερό, δέντρα, ενέργεια). ♦ Το φτωχότερο 20% του πληθυσμού της γης καταναλώνει μόνο το 1.3% των φυσικών πόρων του πλανήτη. ♦ Οι κάτοικοι των ΗΠΑ, που αποτελούν το 5% του πληθυσμού της γης, καταναλώνουν το 30% της παγκόσμιας κατανάλωσης φυσικών πόρων και παράγουν το 50% των τοξικών αποβλήτων! ♦ Ο πληθυσμός της Ινδίας, που αποτελεί το 17% του πληθυσμού της γης, καταναλώνει μόλις το 1% της παγκόσμιας κατανάλωσης φυσικών πόρων. ♦ Το μέσο κατά κεφαλήν εισόδημα στην Ελβετία είναι \$36.970 το χρόνο. Το μέσο κατά κεφαλήν εισόδημα στο Αφγανιστάν είναι \$250 το χρόνο. ♦ Τα τροπικά δάση στον Αμαζόνιο καταστρέφονται σε μεγάλο βαθμό όχι από τους ντόπιους κατοίκους, αλλά από πολυεθνικές επιχειρήσεις που κόβουν τα δέντρα για εξαγωγή στις αναπτυγμένες χώρες. ♦ Στις φτωχές χώρες 12 εκατομμύρια άνθρωποι πεθαίνουν κάθε χρόνο από έλλειψη νερού. ♦ Στις αναπτυγμένες χώρες η μέση οικογένεια καταναλώνει 215 λίτρα νερό την ημέρα (80 λίτρα κάθε φορά που βάζουμε πλυντήριο, 40 λίτρα κάθε φορά που κάνουμε ντους και 10 λίτρα κάθε φορά που πάμε τουαλέτα!). ♦ Στις φτωχές χώρες 6 εκατομμύρια παιδιά κάτω των 5 ετών πεθαίνουν κάθε χρόνο από την πείνα, ενώ 30.000 παιδιά πεθαίνουν κάθε μέρα από ασθένειες που θα μπορούσαν να θεραπευτούν. ♦ Την ίδια ώρα, \$20 δισεκατομμύρια ξοδεύονται κάθε χρόνο παγκόσμια για την αγορά καλλυντικών.

Οι φτωχοί ήταν πάντα ένας εύκολος στόχος για την απόδοση ευθυνών για τα πολλά κοινωνικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα, όπως η εγκληματικότητα, τα ναρκωτικά, η τρομοκρατία και ακόμα η ίδια η φτώχεια! Τώρα, κυβερνήσεις και Διεθνείς Οργανισμοί έρχονται να τους αποδώσουν την ευθύνη και για την περιβαλλοντική καταστροφή της γης. Η καταστροφή όμως αυτή αφορά τον τρόπο ζωής κάθε πολίτη, ιδιαίτερα στις δικές μας υπερκαταναλωτικές κοινωνίες. Την επόμενη φορά που θα βρεθούμε μπροστά σε ένα καταναλωτικό δίλημμα, όπως για την αγορά κάποιου νέου προϊόντος, θα ήταν καλό να αναρωτηθούμε: Θα μας κάνει άραγε πιο ευτυχισμένους;

Ο καθένας ας αναλογιστεί τις δικές του ευθύνες και το μερίδιό του στην καταστροφή. Χρειαζόμαστε ακόμα την... υγεία του περιβάλλοντος.